

By Chana Weisberg July 31, 2006 Major **Roi Klein** was a Golani brigade deputy commander. He was killed last Wednesday, in an ambush among the houses of Bint Jbail, a large village in southern Lebanon. Hezbollah terrorists killed eight soldiers, including Roi, and injured nearly two dozen. There were two other soldiers next to Roi. A hand grenade was thrown at them and Roi shouted, "Grenade!" He then threw his body over it, sacrificing his life for the sake of his soldiers, who later attributed being alive to his act of selflessness.

Roi Klein

In his last seconds of life, **Roi mustered the strength to shout "Shema Yisroel" the prayer that Jews have prayed for centuries, declaring our belief in G-d and in a better world; the prayer that so many Jewish martyrs throughout the generations called out as they were being led to their deaths.**

Precedent is R Akiva

KS not ONLY a SPONTANEOUS reaction Rabbi Akiva

<https://www.etzion.org.il/en/download/file/fid/4456>

Rabbi Chaim Navon of Modiin

Rabbi Akiva is known as the archetype of Jewish martyrdom. Countless thousands followed in Rabbi Akiva's footsteps, offering their lives in martyrdom with the words of the Shema on their lips. We can understand why Rabbi Akiva may have chosen to recite the Shema as he offered himself for martyrdom. Surely there is no holier or nobler utterance. This, however, is not what the Gemara tells us:

*"When Rabbi Akiva was being led out for execution, **it was time to recite the Shema.** As [the Romans] were combing his flesh with iron combs, [Rabbi Akiva] **accepted upon himself the yoke of Heaven.**" (Berakhot 61b)*

Rabbi Akiva recited the Shema not because he was taken by its spiritual force and deemed it fitting for the occasion, but because "it was time to recite the Shema." Rabbi Akiva, the greatest halakhic sage, recognized and understood the way of Halakha. **He reached the pinnacle of his life not in a dramatic outburst, but in silent submission to God's authority through the fulfillment of Halakha under all circumstances and in every situation. Rabbi Akiva proved his total devotion to the Holy One, blessed be He, not by choosing a dramatic and exhilarating passage, but by continuing to bear the constant and eternal yoke of Halakha. This is the loftiest expression of Jewish heroism.**

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סא עמוד ב

בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה **זמן קריאת שמע היה**, והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל, **והיה מקבל עליו עול מלכות שמים**. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן? אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמתך, אמרתי: מתי יבא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו? היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד.

רש"י מסכת ברכות דף סא עמוד ב ד"ה והיה מקבל

והיה מקבל עליו עול מלכות שמים - קורא קריאת שמע

<https://5townscentral.com/2023/12/21/heartwarming-emotional-father-finally-reunites-with-son-recites-shema/>

בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט

וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מְרַבְּתוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת-יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צַוְאָרְיוֹ וַיִּבְכֶּה עַל-צַוְאָרְיוֹ עוֹד:

רש"י בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט

(כט) ו אבל יעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו, ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע:

Halachic Analysis- Cold?

שפתי חכמים על בראשית פרק מו פסוק כט

וא"ת יוסף למה לא קרא ג"כ את שמע, וי"ל דיוסף היה עוסק במצות כבוד אביו ועוסק במצוה \. פטור מן המצוה

Elevation of a Moment

גור אריה בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט

ואמרו רבותינו ז"ל שהיה קורא קריאת שמע. והקשו למה יוסף לא קרא קריאת שמע כיון ששעת קריאת שמע היה, שדוחק לומר שהקדים או שאחר כי זריזין מקדימין (פסחים ד.). ושעה אחת לכלם, ועוד מנא לן שקרא קריאת שמע - שמא התפלל, ויש לתרץ כי יוסף קרא קריאת שמע, וקיימא לן כרבי יהודה (ברכות יג.). שבאמצע הפרק מפסיק לשאול מפני היראה, והיינו יראת אביו, ולפיכך היה מפסיק בקריאת שמע, אבל יעקב לא היה מפסיק וקרא קריאת שמע. אמנם יש לדעת ענין קריאת שמע שהיה קורא ובזה יתורץ מה שלא היה קורא יוסף קריאת שמע, לפי שכאשר בא יעקב וראה את יוסף בנו מלך, בא בלבם אהבתו ויראתו של הקדוש ברוך הוא איך מדותיו הם טובות ושלמות, ומשלם שכר טוב ליראיו. וזהו מדת החסידים אשר יקרה להם טוב מתדבקים אל הקדוש ברוך הוא על הטובות והאמת שעשה עמהם. וזהו קריאת שמע שבו נזכר ייחוד מלכות שמים (דברים ו, ד) ואהבתו (שם שם ה). וראוי היה לקרות קריאת שמע כאשר בא אליו יוסף אחר הצער הגדול אשר היה לו בעבורו, ועתה ראה אותו מלך, היה אוהב את הקדוש ברוך הוא אשר עושה לו זה, וקבל מלכותו ואהבתו ויראתו, וזהו נכון למבין